

2.2 Capacitats professionals:

1. Controlar els índexs de maduració del raïm i tots els processos que impliquin la realització de mostres.

2. Analitzar i valorar la informació tècnica rebuda o generada sobre els plans d'actuació, els productes, el desenvolupament, l'execució i el control de processos i els resultats obtinguts.

3. Programar i organitzar les activitats de la seva unitat, establir les necessitats de primeres matèries i definir els processos, concretant els mitjans materials i personal i distribuint les tasques i els recursos disponibles.

4. Supervisar l'estat i el funcionament d'equips i instal·lacions i controlar la realització de les operacions recollides en els programes de manteniment i neteja-desinfecció.

5. Gestionar la logística a la indústria vitivinícola organitzant i controlant els aprovisionaments, el magatzem, els subministraments a producció, l'expedició i el transport de matèries primeres i/o productes acabats.

6. Supervisar l'elaboració i l'envasament comprovant que es compleixen les condicions i els controls fixats per al procés i el producte, i que s'assoleixen els nivells de productivitat exigits, amb l'establiment de les mesures d'ajust en cas contrari.

7. Coordinar l'aplicació i, si s'escau, realitzar els mostres, les proves, els assajos de control de qualitat a la indústria vitivinícola, avaluar els resultats i ordenar les actuacions correctores per garantir els nivells de qualitat establerts.

8. Controlar els processos productius i de reciclatge, depuració i abocament per garantir la protecció ambiental d'acord amb la normativa vigent.

9. Realitzar operacions comercials i recollir informació sobre el producte i el mercat.

10. Adaptar-se a noves situacions laborals generades com a conseqüència dels canvis produïts en les primeres matèries i materials, tècniques, organització laboral i aspectes econòmics relacionats amb la professió.

11. Transmetre als subordinats la informació requerida, concretant els procediments operatius i els programes en manuals normalitzats i en instruccions, o ordres de treball, clares i precises; i prestar-los assessorament continu sobre la realització de les tasques encomanades.

12. Comunicar-se eficaçment amb altres departaments, unitats o serveis amb els quals manté una relació funcional per coordinar les activitats o actuacions compartides.

13. Resoldre problemes i prendre decisions sobre les seves actuacions o les dels seus subordinats, valorar la transcendència de les situacions presentades i consultar les decisions quan les seves repercussions superen el seu àmbit d'actuació.

14. Actuar en condicions de possible emergència, transmetre amb celeritat els senyals d'alarma, dirigir les actuacions dels membres del seu equip i aplicar les mesures de seguretat establertes per prevenir o corregir possibles riscos causats per l'emergència.

15. Requeriments d'autonomia en les situacions de treball.

A aquest tècnic, en el marc de les funcions i objectius assignats per tècnics de nivell superior al seu, se li requereixen en els camps ocupacionals esmentats, en general, les capacitats d'autonomia en el/la:

16. Definició de les necessitats de materials, mitjans tècnics i humans de la seva unitat.

17. Proposta del moment òptim de collita.

18. Proposta de desenvolupaments de processos.

19. Programació, organització i distribució dels treballs, i optimització dels recursos disponibles.

20. Elaboració i emissió d'instruccions sobre els procediments operatius i el control de procés.

21. Control dels rendiments del treball realitzats pel personal al seu càrrec.

22. Anàlisi i elaboració de la informació i les dades rebudes i/o generades.

23. Gestió dels magatzems de primeres matèries i auxiliars i de producte acabat.

24. Organització del transport extern i intern.

25. Manteniment de les condicions dels processos d'elaboració i envasament dins dels límits tolerats i aplicació de mesures correctores per reconduir-les en cas de desviacions o incidències.

26. Supervisió de les operacions de preparació i manteniment d'equips i màquines.

27. Determinació dels nivells i les tasques de neteja d'equips i instal·lacions i la seva inspecció.

28. Inspecció, coordinació i, si s'escau, realització de mostres, proves, assajos de control de qualitat.

29. Seguiment dels sistemes de recollida, selecció i, si s'escau, reciclatge de residus.

30. Determinació dels paràmetres de control dels processos de tractament i depuració en funció de les variacions en els resultats de les anàlisis efectuades en els residus i els abocaments.

31. Negociació i tancament d'operacions, sota la supervisió del seu superior, de compra de primeres matèries i subministraments i de venda de productes en l'àmbit de les seves competències.

32. Supervisió de les condicions i del compliment de les normes de seguretat laboral.

2.3 Unitats de competència:

1. Gestionar els aprovisionaments, el magatzem i les expedicions a la indústria vitivinícola.

2. Ordenació de la producció

3. Executar els programes de producció en la indústria vitivinícola.

4. Controlar l'aplicació del pla de qualitat en la indústria vitivinícola.

5. Dur a terme les normes internes sobre els sistemes de protecció ambiental de l'empresa vitivinícola.

CAP DE L'ESTAT

13354 *LLEI ORGÀNICA 7/2002, de 5 de juliol, de reforma parcial de la Llei d'enjudiciament criminal.* («BOE» 161, de 6-7-2002.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei orgànica. Sapigueu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei orgànica següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

Sovint s'adverteix que els senadors i els diputats no tenen coneixement previ de procediments que els afecten i l'adquireixen a través de la sol·licitud del suplicatori o dels mitjans de comunicació. En altres ocasions coneixen l'existència del procediment però no saben exactament de què se'ls acusa, perquè no se'ls ha donat

còpia de la denúncia o querella, no se'ls ha permès prendre coneixement de les actuacions, declarar davant del jutge, proposar proves i exercir els altres drets comuns de qualsevol imputat.

Les situacions indicades fan de pitjor condició els senadors i els diputats en l'exercici dels drets i les garanties de defensa que l'article 24.2 de la Constitució reconeix a tothom en l'àmbit penal. A més, facilita la remissió no justificada al Tribunal Suprem de procediments que afecten els aforats i la consegüent elevació de suplicatoris, que es podrien evitar si aquests haguessin pogut oferir la seva versió dels fets. Així, s'afavoreix la presentació de querelles o denúncies malicioses, que busquen la repercussió mediàtica derivada de la sol·licitud de duplicatoris i de la intervenció del Tribunal Suprem.

Els inconvenients anteriors es podrien remeiar establint expressament l'aplicació del que disposa l'article 118, paràgraf segon, de la Llei d'enjudiciament criminal, per als senadors i els diputats, de manera que s'hagi de posar immediatament en el seu coneixement l'admissió d'una denúncia o querella i qualsevol actuació processal de la qual derivi la imputació d'un delicte. També s'establiria expressament la facultat d'assumir la condició de part, prendre coneixement de totes les actuacions i obtenir una còpia de la denúncia o querella, si s'escau; declarar voluntàriament davant del jutge, aportar documents, proposar proves i participar en les diligències probatòries.

La proposta anterior no vulnera el que disposa l'article 71.2 de la Constitució espanyola, ja que l'atribució de l'estatut d'«imputat» no requereix suplicatori i l'autorització parlamentària es necessita tan sols per «inculpar» o «processar», però no per imputar.

La proposta té un antecedent parcial en la pràctica seguida per la Sala Segona del Tribunal Suprem d'admetre la declaració voluntària de l'aforat, assistit d'advocats i representat per un procurador, sense necessitat d'elevat suplicatori a les cambres.

La regulació de la proposta evita el risc d'autoritzar una primera instrucció pel jutge que inicialment va conèixer del procés, que podria desembocar en una «inculpació material» de l'aforat, i vulnerar tant el fur del parlamentari (article 71.3 CE) com la garantia de la immunitat (article 72.2).

Per tot això es proposa la redacció d'un nou article de la Llei d'enjudiciament criminal.

Article únic.

S'introdueix un nou article 118 bis a la Llei d'enjudiciament criminal, amb la redacció següent:

«Article 118 bis.

S'ha de procedir de la mateixa manera que a l'article anterior quan s'imputi un acte punible contra un diputat o un senador, que poden exercitar el seu dret de defensa en els termes que preveu l'article anterior, i tot això sens perjudici del que preveu l'article 71.2 i 3 de la Constitució espanyola.»

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei orgànica i que la facin complir.

Madrid, 5 de juliol de 2002.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,

JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

13355 *LLEI 32/2002, de 5 de juliol, de modificació de la Llei 17/1999, de 18 de maig, de règim del personal de les Forces Armades, a fi de permetre l'accés d'estrangers a la condició de militar professional de tropa i marineria.* («BOE» 161, de 6-7-2002.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei. Sapigueu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

La situació actual d'Espanya, en els aspectes social, econòmic, jurídic i polític, converteix el nostre país en objectiu atraient per a nombrosos estrangers que, per diverses raons, desitgen traslladar-se a viure entre nosaltres i exercir una activitat de caràcter professional.

Aquest fenomen de la immigració, regulat en essència en la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, sobre drets i llibertats dels estrangers a Espanya i la seva integració social, modificada per la Llei orgànica 8/2000, de 22 de desembre, no només necessita una disposició solidària de la societat espanyola, sinó que a més imposa un esforç comú de tots els poders i institucions públiques. A aquest esforç, no hi han de romandre alienes les Forces Armades. Això suposa, d'altra banda, aconseguir un cert increment —en tot cas no molt significatiu— en la base de reclutament. Això requereix que s'adoptin les mesures legals oportunes a fi d'aixecar la prohibició que nacionals d'altres països puguin formar part de les nostres Forces Armades, la qual cosa, tanmateix, s'ha d'arbitrar normativament de tal manera que la seva regulació no suposi una ingerència en assumptes interns d'altres estats, ni una col·lisió amb les normes de dret internacional, ni amb el concepte tradicional de les Forces Armades i la missió constitucionalment assignada.

La defensa nacional i, com a part d'aquesta, la defensa militar, és responsabilitat essencial dels ciutadans espanyols. Per això, l'accés d'estrangers a les Forces Armades s'ha de restringir de manera proporcionada a l'objectiu perseguit, per tal d'evitar un desplaçament quantitatiu i qualitatiu d'aquella. Per aconseguir-ho, s'adequa la carrera militar dels estrangers que hi accedeixen, en la mesura necessària per aconseguir la doble finalitat de la seva plena integració i de la seva col·laboració en la política de personal de les Forces Armades dins del procés de plena professionalització d'aquestes últimes, fet que condueix a limitar els països els nacionals dels quals poden optar a accedir als exèrcits en funció dels especials i tradicionals vincles històrics, culturals i fins i tot lingüístics que els uneixen a Espanya.

Article únic. *Modificació de la Llei 17/1999, de 18 de maig, de règim del personal de les Forces Armades.*

1. S'afegeix un segon paràgraf a l'apartat 1 de l'article 2 de la Llei 17/1999, del tenor següent:

«També tenen consideració de militars professionals els estrangers vinculats a les Forces Armades amb la condició de militar professional de tropa i marineria de caràcter temporal, en els termes que estableix aquesta Llei.»

2. S'afegeix un segon paràgraf a l'apartat 1 de l'article 62 de la Llei 17/1999, del tenor següent: